

ת"פ 41330/08/15 - מדינת ישראל נגד ענת זקן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41330-08-15 מדינת ישראל נ' זקן
תיק חיצוני: 163293/13

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	ענת זקן

החלטה

1. הנאשמת מואשמת בעבירות הפקרה לאחר פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], אי מילוי חובתו של עובר דרך, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, ואי ציות לתמרור לפי תקנה 22(א) ו(ב) לאותן תקנות.
2. על פי המיוחס לנאשמת בכתב האישום שהוגש ביום 22.8.15, בתאריך 12.4.13 סמוך לשעה 4:30 לפנות בוקר נהגה הנאשמת ברכב פרטי ברחוב דרך בית לחם בירושלים והתקרבה לצומת, שם עצר באותה עת ברמזור אדום המתלונן כשהוא רכוב על אופנוע ומרכיב עליו נוסעת נוספת. הנאשמת, שנסעה בכיוון הנסיעה של המתלונן, לא האטה את נסיעתה והתנגשה עם חזית שמאל של הרכב בקטנוע ובמתלוננים, אשר ניתקו מהקטנוע ונזרקו אל הכביש. הנאשמת האטה נסיעתה עד שנעצרה במרכז הצומת, וכשברמזור עדיין דלק אור אדום חצתה את הצומת. כתוצאה מן הפגיעה המתלוננים נפצעו ונגרם נזק לקטנוע.
3. ב"כ הנאשמת טען שתי טענות מקדמיות המצדיקות, לשיטתו, מחיקת העבירה של אי ציות לתמרור מכתב האישום. ראשית נטען כי מדובר ב"עבירת קנס" שהתיישנה לאחר שחלפה שנה מיום ביצועה לכאורה ולא הוגש בגינה כתב אישום, וזאת בהתאם להוראות סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). בנוסף נטען כי הנאשמת כלל לא נחקרה בגין עבירה זו במשטרה, ומשכך קמה "הגנה מן הצדק" המצדיקה אף היא מחיקת הוראת החיקוק מכתב האישום, בהתאם להוראות סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.
4. המאשימה מתנגדת למחיקת העבירה מכתב האישום. אשר לטענת ההתיישנות נטען כי בהתאם לסעיף 2 לצו התעבורה (עבירות קנס) תשס"ב-2002 (להלן: "הצו") העבירה של אי ציות לתמרור בנסיבות כתב האישום שהוגש

אינה עבירת קנס.

המאשימה אישרה את הטענה כי הנאשמת לא נחקרה במשטרה בגין אי ציות לרמזור אדום. על פי הנתען, מאחר שהנאשמת כפרה בגרסתה במשטרה בכל מעורבות בתאונה, העובדה שלא נחקרה על חציית הצומת ברמזור אדום לא הייתה לה כל השפעה על גרסתה. נתען כי מדובר במחדל חקירה אשר לא פגע בהגנת הנאשמת, ומכל מקום, אין מדובר בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות. המאשימה הוסיפה כי אף אם היה מדובר בפגם הפוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק, אין לנקוט בסעד של ביטול האישום בעבירה זו, אלא בסעד מתון יותר, במסגרת העונש, אם תורשע הנאשמת.

5. דין טענת ההתיישנות להידחות. סעיף 2 צו התעבורה קובע:

2. סייג

על אף האמור בסעיף 1 לא תהיה עבירה לפי החיקוקים המפורשים בו עבירת קנס, כאשר כתוצאה ממנה או בקשר עמה נגרמה תאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש או כאשר חלים עליה סעיפים 37 עד 39 לפקודה.

מחוקק המשנה קבע, אם כן, כי עבירה של אי ציות לתמרור לא תהיה עבירת קנס באחד משלושה מקרים:

(א) כתוצאה ממנה נגרמה תאונת דרכים.

(ב) בקשר עמה נגרמה תאונת דרכים.

(ג) חלים עליה סעיפים 37-39 לפקודת התעבורה.

דרישת הקשר הסיבתי בין אי הציות לתמרור לבין תאונת הדרכים מתקיימת רק בחלופה הראשונה ובאה לביטוי במילים "כתוצאה ממנה". לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת גם ביחס לחלופה השנייה, שכן הדבר ייצור זהות מוחלטת בין שתי החלופות (א) ו-(ב), באופן שייתר את החלופה השנייה.

6. הבסיס העובדתי להחלטה בשלב זה של ההליך, הוא המתואר בכתב האישום. בכתב האישום לא נתען כי תאונת הדרכים נגרמה כתוצאה מאי ציות של הנאשמת לרמזור, ואולם כפי הנתען בכתב האישום, חציית הצומת כשברמזור דולק אור אדום בוצעה בקשר ברור עם תאונת הדרכים, שניות ספורות לאחריה, ומשכך חל הסייג הקבוע בסעיף 2 לצו, ואין מדובר בעבירה שהתיישנה.

7. אשר לטענת ההגנה מן הצדק, משעה שאין חולק כי הנאשמת אמנם לא נחקרה על העבירה במסגרת חקירתה במשטרה, גם המאשימה מאשרת כי מדובר במחדל חקירה. עם זאת אין בכך כדי להוביל לתוצאה מיידית ובלעדית של ביטול האישום בעבירה זו, ויש לבחון את מהות הפגם והשפעתו על החקירה ועל הגנתה של הנאשמת (ראו ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' איתמר בורוביץ' ואח' פ"ד נט(2) 776, בעמ' 783 והחלטת כב' השופט דוד חשין באותו עניין ת"פ (י-ם) 417/97 מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי לחברת ביטוח בע"מ ואח', פסקה 20 ואילך).

עמוד 2

(פורסם בנבו 7.11.99); כן ראו ע"פ (תל- אביב)- 71758/04 **אברהם רמי קדר נ' ברזירה שויצר** פסקה 13 (פורסם בנבו 4.9.2005); ע"פ (תל- אביב) 70597/04 **משה הנדלמן נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (פורסם בנבו 1.12.2005). לשם כך, ועל מנת לעמוד על מהותו והשלכתו של מחדל החקירה יש לבחון את הודעת הנאשמת אל מול מכלול הראיות.

8. לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי אין מקום להורות כעת על מחיקת העבירה של אי ציות לתמרור מכתב האישום, ויש לשמוע את הראיות טרם הכרעה בנפקות מחדל זה של החקירה.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ז, 21 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.